

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 89. An & qualiter committatur Simonia in collatione beneficiorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](#)

vel pluribus eligentibus obsequia sua, aut gratias temporales praestandas ipsis eligentibus aut etiam familiae eorum aut consanguineis sollicitant, procurant & obtinent vota pro hoc vel illo, quem hujusmodi Princeps electum cupit. Idem dicunt de Parentibus, consanguineis, aliisve, qui desiderantes alicuius certi electionem aut postulationem, promittendo, dando, praestando temporale quid, unum vel plura vota pro illo procurant, ajuntque, eos non tantum malitiis, sed & imprudentissime agere, cum prater Simoniam, quam tam ipsi, quam eligentes committunt, sint causa nullitatis electionis, & consequenter ut is, pro quo ita laborant, beneficium, v.g. Episcopatum acceptare non possit, & si ipso facto acceptet, acceptatio sit nulla, frustusque nulliter percipiat, ac ita in continuo peccato mortalibus, evidentissimisque aeterna damnationis periculo versetur, donec fructus perceptus restituat, beneficiumque dimittat. Ad haec tamen electionem solere tristissimos eventus secum trahere, Ecclesia sub tali nulliter electo adeoque falso Pastore existente. Ad qua proinde grandia mala avertenda, Ecclesiae nonnulla (& in specie cathedralis Friesingensis teste Reiffenst. b. t. n. 139.) provideat ac sancte lancerunt, quod eligentes ante electionem se obstringere debeantur juramento de non dando suffragio ei, qui directe vel indirecte prece vel pretio electionem vel presentationem sui attentavit. De cetero praeclamando à tali statuto, de jure communii prohibitum non est tanquam Simoniacum, per se vel per alium rogare electores ut hic prae alio eligatur ad Episcopatum &c. & hos ad dictas preces eum eligere. Uti etiam Simoniacum non est, stante dicto statuto ad preces Candidati aut alterius illum eligere. Sed neque de jure communii prohibitum est, Princes & Magnates aliosve informare aut informari facientes Electores, eisque demonstrare merita & qualitates certi alicuius elegendi, aut etiam merita domus seu familie, ex qua talis est oriundus. Item demonstrare, quantum inter sit, hunc prae alio eligere, cum etiam ad satisfaciendum gratitudini antidorali post acceptum temporale conferre spirituale licitum sit, modo in his omnibus absint promises aut mina facta eligentibus, aut eorum familiis, consanguineis, familiaribus.

E contra nihilominus tenet Castrop. l. c. p. 20. n. 3. in fin. citans pro hoc Abb. in c. super. de officio delegat. n. 13. Suar. s. tit. in 3. part. d. 14. s. 2. Rodriq. in summa. tit. 2. c. 59. n. 6. concl. 3. Garc. de benef. p. 5. c. 5. n. 74. nulla tamen ratione aut citato juris textu: in casu, quo Elektorum unus aut plures dederunt votum suum Simoniaci alicui; major tamen & ad canonicam electionem sufficiens numerus eundem legitimè & absque Simonia elegit, electionem esse validam. Quam sententiam esse contra torrentem DD. praecepit scribentium in cit. cap. nobis. ait Reiffenst. Quin & citatos à Castrop. Abb. & Garc. ill. cit. non loqui de Simonia aliis verò locis, nimisrum Abb. in c. nobis. not. 1. Garc. p. 8. c. 1. n. 10. & seq. expresse docere electionem Simoniacam, & nullam esse, si vel uni dumtaxat temporaliter detur pro voto.

Quæst. 89. An & qualiter committatur Simonia in collatione beneficiorum?

R Esp. Collationem beneficii esse materiam Simonia, jam fere constat ex dictis. Committitur autem variis modis: Primo in genere, dum temporale promittitur, datur, præstatur ex tacito vel expresso pacto, conditione aut motivo, ut sibi

R. P. Leur. Jur. Can. Lib. V.

vel alteri conferatur beneficium, & econtra si conferatur spe beneficium, ut detur vel præstetur temporale. Secundo, si collatio fiat sub spe, casu quo consecutio beneficii per dationem temporalis aut è contra principaliter intendatur, secus si per dationem illam intendatur quid aliud. Tertio si pro collatione promittitur temporale, vel econtra titulo gratitudinis promittitur spirituale. Secus si post collationem absque ullo antecedente pacto datur temporale, vel post acceptum temporale datur beneficium ex pura gratitudine ad satisfaciendum oblationi antidorali. Quartò si detur pro precibus aut recommendatione interposita apud collatorem in ordine ad obtainendum ab eo beneficium; Secus, si detur pro simplice informatione super meritis & utilitate candidati respectu talis Ecclesie, vel etiam si detur pro procuratione audientiae candidato apud collatorem. De cetero Simoniam directam & induxitivam penam non committit, qui tempore fideli sine animo dandi promittit, ut nec, si intuitu consanguinitatis, aut metu mali temporalis beneficium conferatur. Ita ferè Reiffenst. n. 148.

Quæst. 90. An & qualiter committatur Simonia in permutatione beneficiorum?

1. R Esp. De hoc me videri posse in foro benef. p. 3. q. 87. n. 2. Ubi, quod in permutatione beneficiorum inæqualium quoad fructus, dignitatem, jurisdictionem conjunctam beneficio, dum inæqualitas compensanda per assignationem alicuius pensionis, spectari circa Simoniam non possit, conditio dignitatis, potestatis, jurisdictionis, similisve juris spiritualis, sed sola quantitas fructuum, vel aliquum emolumendorum spirituallum ex beneficio provenientium, ut Azor. p. 2. l. 7. c. 29. q. 15. Less. l. 2. c. 35. n. 100. Item eadem quest. n. 3. Ubi quod pactum initum inter permutationes, quo alter propria autoritate reservat sibi fructus excedentes sui pinguioris beneficii permutationis, aut pensionem pro aequatione fructuum, sit Simoniacum. Ut Navar. l. 5. de Simon. consil. 50. n. 3. Suar. l. 4. de relig. c. 34. n. 9. Chok. de perm. p. 3. c. 7. n. 1. contra n. 101. Sylv. Sot.

2. Quibus adde primo, nullam dari permutationi Simoniacam extra materiam beneficialem, seu nisi beneficium cum beneficio, vel nisi res spiritualis cum re spirituali beneficio annexæ permuteatur. Gloss. in c. fin. de pactis V. cessare. Abb. in c. statuimus. de transact. n. 5. Less. l. cit. n. 31. Castrop. l. c. p. 15. n. 1. Suar. l. c. c. 30. n. 5. Wiestner. b. t. n. 26. contra Richard. in q. dist. 25. a. 3. q. 1. Paulus. ead. dist. q. 2. n. 15. ex ea ratione, quod spirituale respectu alterius spiritualis aut spiritualis annexi sit ejusdem ordinis, & non improportionatum, adeoque unum pro altero dari potest, absque eo, quod unum respectu alterius rationem pretiū Simoniaci habeat; sic itaque sacræ reliquiae inter se, una functio spiritualis pro alia, vasa & vestes sacræ pro aliis propria autoritate dari, & commutari possunt circa Simoniam. His non obstantibus c. quam pio. 1. q. 2. c. super eo. de transactionibus. c. cum pridem. & c. fin. de pactis. Quibus generaliter prohibetur omnis pactio, quæ pro spiritualibus consequendis sit. Cum citata iura intelligenda sint tantum de pactis turpibus, quales extra materiam beneficialem sunt, quæ fiunt inter rem spiritualis & temporalem. Ita Abb. l. c. Gonz. in cit. c. fin. n. 8. Less. Castrop. Wiestner. ll. cc. Sot. l. 9. q. 5. in fin.